

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Malderi Episcopi Antverpiensis S. Th. quondam Louanij Professoris Tractatus De Sigillo Confessionis Sacramentalis

Malderen, Jan van

Antverpiæ

Capvt V. An obliget hoc Sigillum, quando pœnitens nonquidem in reuelationem consentit, sed casus est talis vt consentire teneatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41093

præcipienti id reuelare, vt rectè Antoninus in Confessionali cap. 27. Adde ad mentem eiusdem, neque licere hoc casu Confessario reuelationem istam: quia non oportet miscere forum pœnitentiale cum contentioso; & imprudens esset licentia pœnitentis qui hoc concederet, neque satis ordinata vt ea vti sit licitum Confessori. Adde, quod suprâ diximus, non nisi ex honorifica & vtili pœnitenti causa, Sacerdotem, etiam de licentia ipsius, reuelare posse peccatum, & non nisi apud eum qui secretum sit seruaturus: quæ omnia hîc cessant.

CAPVT V.

An obliget hoc Sigillum, quando pœnitens non quidem in reuelationem consentit, sed casus talis est vt consentire teneatur.

RESPONDEO: Etiam illo casu certum est manere obligationē Sigilli. Exempli causa: Quædam pœnitens detexit Confessario, in quadam domo fuisse conuenticulum hæreticorum: quamuis autem in genere hoc Episcopo extra Confessionem innotuerit, & debuerit in eiusmodi reuelationem faciendam Episcopo pœnitens consentire; certum tamen est non posse ipsa inuita Confes-

*Nō sufficit
consensum
esse debitū,
vt reueles
confessa.*

Confessarium Episcopo designare domum, in qua conciliabulum istud habitum fuit. Ratio huius responsionis est; quia causa, ob quam arctissimū hoc Secretum institutum est, etiam hīc militat. Ea enim est, ut homines inducantur ad libenter & plenē cum plena fiducia peccata sua confitēdum, quando sciunt non nisi suo consensu posse Confessarium ea sic audita reuelare. Si enim sufficeret debere eos consentire in eiusmodi reuelationem, iam quodammodo subeunt iudicium Confessarij, quoad casum concedendæ reuelationis; cū ante Confessionem, ut suprā indicauimus, præiaceat illud debitum arctissimum perpetui silentij in Confessario. Præcessit enim tacitum pactum silentij in omnem euentum, nisi ipse confitens in detectionem consenserit. Benè hanc quæstionem tractauit Adrianus de Sacramentis q. de Confessione. vbi aduertit, non esse mox licitum id facere pro alio, ad quod faciendum iste alius tenetur.

Quod sanè aded liquidum est, ut ei immorari non sit opus: neque enim mox tibi licet diuiti auferre quod pauperi des, quando ea est pauperis necessitas, ut diues ei eleēmosynam dare teneatur. Vtique etiam in aliis multis non idem operatur facti debitum, quod operaretur ipsum factum; non

56 IO. MALDERI TRACTATUS
idem debitum consensus, quod ipse consen-
sus. Sic consensus per verba de præsentis de-
bitè præstitus operatur vt horum carnalis
copula non sit peccatum, debitum autem
istius consensus hoc non operatur. Rectè
monuit Nugnus in Supplementum q. 11.
art. 1. sub finem, etiam si debeat hunc con-
sensus præstare pœnitens, si neget, non
posse quidquam dicere Confessarium: quod
non ita accipiendum est, quasi interdum
non debeat pœnitentem in hoc officij sui
monere, vt patebit ex sequenti Capite; sed
quòd ad nullam omnino reuelationem pro-
cedere debeat.

CAPVT VI.

An pœnitens, nolens consentire in reuelationem quando tenetur, sit absoluendus.

*Quàdo nolèri consen-
tire in re-
uelationem
debeat ne-
gari abso-
lutio.* **C**ERTVM est, non esse absoluendum, si
omnino sit liquidum quòd teneatur
consentire in istiusmodi reuelationem; &
neque ipse reuelare velit, neque in reuela-
tionem per Confessarium faciendam con-
sentire. Secùs si promittat se reuelaturum,
aut saltem proponat se reuelaturum prima
opportunitate; & malum quod per reuela-
tionem auertendum est, tale sit vt meritò
eiusmodi dilatio pœnitenti indulgeatur. Erit
etiam